

Sevgili Dostlar,

Kötümserliğe kapılmaca yok.

Hayat ilk günden son güne bir mücadeledir. Bu sel felaketini de bu mücadelenin bir parçası olarak değerlendirip eski günlerimize dönmek için canla başla, aşkla şevkle çalışacağız. Eskisinden daha da güzel bir vakıf yapacağız.

Yarın çok daha kötü bir sel felaketi bekleniyormuş. Nasıl mümkünse! Elimizden geldiğince hazırlanıyoruz. Kum torbalarımız hazır mesela.

Küçük çocuklarımızı anneleriyle birlikte İstanbul'daki evlerimize dağıttık. Vakıf'ta sadece eli iş tutabilecek yaşta gençler kaldı.

Görmeden anlaşılmaz ama felaketin boyutlarını anlatmaya çalışayım.

Su anda çamurdan bir vakfımız var desem abartmış olmam. Bodrum kat baştan aşağı, giriş katı bir buçuk metre kadar su altında kaldı. Bahçedeki su düne kadar boyu aşırıyordu. Şimdi suyu gitti diz boyu balçığı kaldı. Çizmeyi bırakmadan ayağınızı balçıktan kurtarmanız zor.

Selin sürükledikleri meyve ağaçlarının arasına takılmış, ağaçları eğmiş, kocaman bir bariyer oluşturmuş. O yemyeşil bahçeden geriye eser kalmadı. Çoluk çocuk hep birlikte o kadar da çok emek vermiştik ki... Hayvanlarımıza yem için ektiğimiz onlarca donum tarla bataklığa dondu. Seralarımız kimbilir nerelerdeler.

Komşu haradaki onlarca at boğuldu. Muhteşem atlardı. Hep birlikte koşmaya başladıklarında zemini zangır zangır titretirlerdi. Çocuklarımız, küçücük boylarıyla çitin üstünden uzanarak o atları bahçeden kopardıkları tutam tutam çimlerle beslerlerdi. Minicik ellerle atların koca koca dişlerini yanyana görmenin keyfine doyum olmazdı ... Başkalarına para kaynağı olan o atlar bizim neşe kaynağımızdı. Gitti gider canım atlar.

Tiyatro salonumuz tanınmaz halde. Şu anda içine bile girilemiyor.

Mutfağımız tamamen alt üst.

Çamaşır makinaları, bulaşık makinaları, kurutma makinası, buzdolapları, soğuk hava depomuz, fırınlar, soğutma depoları, kalorifer kazanı... Medeniyet namına ne varsa yok oldu.

Et stoğumuz perişan. Kokuşmadan gömmek gerekiyor. Ama nereye? Her yer balçık.

Emektar Teo'muzun marangozhanesi tüm işlevini yitirdi. Koca koca aletler sağa sola savrulmuşlar.

Söylemeye gerek var mı, su, elektrik, telefon, internet kesik elbet.

"Dereboyu"ndaki evime uzun süre ulaşamadık. Aziz Nesin'in en önemli notları oradaydı. Sel, ağaç kütüğünden karavana kadar, ne bulmuşsa önüne katmış tüm şiddetiyle akıyordu. Neyse ki ev yıkılmadı ve notlara bir şey olmadı. Mucize diyeyim geliyor.

Kullanılmaz hale gelen koltuk, kanape, yatak yorgandan ya da tamamen suya gömülen elbise depolarımızdan söz etmiyorum bile.

Bitirmek üzere olduğumuz "Sanatçı Evi" perişan. Yeni baştan yapacağız.

Kitap depolarındaki on binlerce Aziz Nesin kitabı mahvoldu.

Aziz Nesin'in yıllarca biriktirdiği gazete koleksiyonunun büyük bir kısmını ciltletmiştik. Büyük ölçüde parasızlıktan ama bir miktar da ihmalkârlıktan ciltletemediğimiz binlerce gazete hamur oldu. 1976'nin Politika gazetelerini çamur içinde gördüm. İçim acıdı.

Mezunlar dahil bütün büyük çocuklarımız Vakf'a geldiler. Gençlerimiz ve gönüllüler el birliğiyle Vakf'ı temizlemeye çalışıyorlar.

İki tesellimiz var:

1) Hiçbirimize bir şey olmadı.

2) Aziz Nesin'in bütün arşivi kurtarıldı. Çocuklarımızın aklına ilk bu notlar gelmiş. 3000 dolayında dosya... İnanılmaz bir surat ve imrenilecek bir işbirliğiyle çocuklar bütün dosyaları su basmadan kütüphaneden ikinci kata çıkarmışlar. Sabahın köründe uykularından fırlayıp... Çocuklarımızın kimisi haylaz kimisi yaramaz kimisi söz dinlemez olabilir, ama hiç görmedikleri Aziz Dede'lerinin notlarının ilk kurtarılacak eşya olduğunu biliyorlar... Bunu onlara nasıl öğrettik acaba? Eğitim işte böyle bir şey olmalı.

Sonuç olarak geri dönüşü mümkün olmayan hiçbir şeyimizi yitirmedik. Sadece emeğimize yanıyoruz, ondan da bizde var.

Tüm zarar ve ziyana karşın iyimserliğimizi elden bırakmayacağız. Sürekli ileriye bakmaya and içtik. Mücadeleye, yani yaşamaya devam!

Sevgili Dostlar,

Nesin Vakfı'nın ana binasını depreme karşı güçlendirmek gerekiyordu. Bu sel felaketiyle birlikte binanın zemini daha da zayıflamıştır. Binayı güçlendirmenin maliyeti 350-400 bin lira arasında. Sel felaketi dolayısıyla zararımızın da (insan gücünü saymazsak) en az 500 bin TL dolayında olduğunu sanıyorum. Bizim boyumuzu fersah fersah aşan meblağlar bunlar.

En zor zamanlarımızda hep yanımızda olan sizlerden bütçenize göre bir katkı bekliyoruz.

İnternette bağış için: <https://secure.cs.bilgi.edu.tr/nesinvakfi/bagis.php>.

Banka hesap numaralarımız aşağıda.

Çok teşekkürler.

Sizlere ve geleceğe inancımız sonsuz.

Hepimizden sevgiler, saygılar.

Ali Nesin

TL hesapları:

İş Bankası, Parmakkapı Şubesi, Şube kodu 1042, Hesap no. 0714327

İş Bankası, Parmakkapı Şubesi, Şube kodu 1042, Hesap no. 550334

Ziraat Bankası, Çatalca Şubesi, Şube kodu 130, Hesap no. 952 22 32 - 5001

Vakıf Bank, Çatalca Şubesi, Şube kodu 237, Hesap no. 434 84 59

Posta Çeki no. 164 00 09

Euro hesapları:

Ziraat Bankası, Çatalca Şubesi, Şube kodu 130, Hesap no. 952 55 01 -- 5003 (IBAN: TR 80000 1000 1300 9525501 5003)

Vakıf Bank, Çatalca Şubesi, Şube kodu 237, Hesap no. 400 79 36

Dolar hesapları:

Ziraat Bankası, Çatalca Şubesi, Şube kodu 130, Hesap no. 952 55 01 -- 5001 (IBAN: TR 37000 1000 1300 9525501 5001)

Vakıf Bank, Çatalca Şubesi, Şube kodu 237, Hesap no. 400 79 37

CHF hesabı:

Ziraat Bankası, Çatalca Şubesi, Şube kodu 130, Hesap no. 952 55 01 -- 5002 (IBAN: TR 10000 1000 1300 9525501 5002)

Swift Kodlar:

Ziraat Bankası, Çatalca Şubesi Swift kodu: TCZBTR2A

Vakıf Bank, Çatalca Swift kodu: TVBATR2A